

وزیر آموزش و پرورش و پرورش: آموزش حتی در شرایط جنگی متوقف نمی شود

وزیر آموزش و پرورش و پرورش اعلام کرد: مهم‌ترین مأموریت وزارت‌تخانه در شرایط فعلی، استمرار آموزش دانش آموزان در تمام مقاطع تحصیلی است. به گزارش اقتصادسراسرآمد، علیرضا کاظمی وزیر آموزش و پرورش در برنامه گفت‌وگوی ویژه خبری با تسلیت شهادت امام خامنه ای (ره) و جمعی از هموطنان به ویژه شهدای دانش آموز و معلم و با اشاره به شهادت دانش آموزان مدرسه «شجره طیبه» در میناب، گفت: شهادت ۱۶۸ دانش آموز مظلوم و بی‌گناه غم بسیار سنگینی برای ملت ایران است و واژه‌ها توان توصیف عمق ایسن اندوه و این جنایت را ندارند.

وی افزود: این حادثه یکی از سیاه‌ترین صفحات کارنامه متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی در تاریخ خواهد بود و ملت ایران هرگز این جنایت‌را از حافظه تاریخی خود فراموش نخواهد کرد.

وزیر آموزش و پرورش با اشاره به خسارات وارد شده به زیرساخت‌های آموزشی، گفت: در جریان حملات اخیر حدود ۱۲۰ واحد آموزشی بین ۲۰ تا ۱۰۰ درصد آسیب دیده‌اند.

به گفته وی در برخی شهرها از جمله خمین و میناب مدارس به طور مستقیم هدف موشک قرار گرفته‌اند؛ اتفاقی که در هیچ نقطه‌ای از جهان قابل توجیه نیست. کاظمی در ادامه گفت: در این حوادث تاکنون حدود ۲۱۰ دانش آموز و معلم شهید شده‌اند و بیش از ۱۶۰ دانش آموز و معلم مجروح، در بیمارستان‌ها بستری هستند

کاظمی با بیان این‌که دشمن تلاش داشت با این اقدامات در میان مردم و نیروهای مسلح ایجاد ترس و ترلزل کند، گفت: این اقدام نتیجه معکوس داشت و باعث اتحاد بیشتر مرد شد.

به گفته وی حتی در داخل آمریکا نیز این حملات معکوس شده و برخی چهره‌ها و سازمان‌های بین‌المللی آن را مورد انتقاد قرار داده‌اند.

وزیر آموزش و پرورش از عملکرد رسانه‌های غربی انتقاد کرد و گفت: بسیاری از این رسانه‌ها تلاش می‌کنند از زیر بار مسئولیت کاظمی اظهار کرد: جمهوری اسلامی ایران در این زمینه مکانیبات گسترده‌ای با سازمان‌های بین‌المللی از جمله یونسکو و یونیسف انجام داده است.

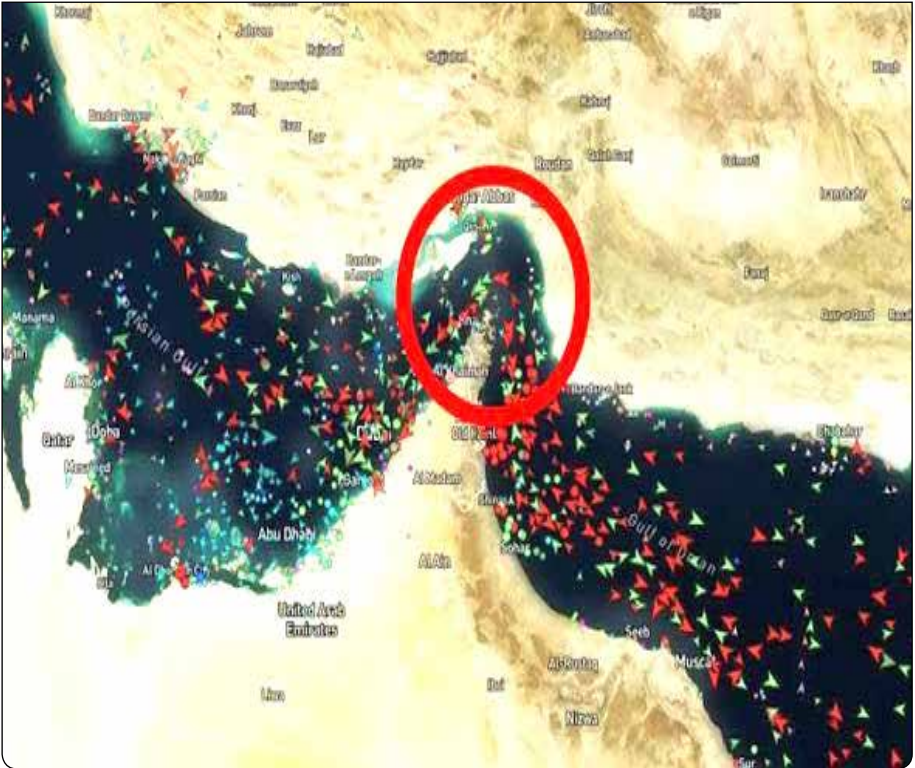
به گفته وزیر آموزش و پرورش، این مکانیبات با هدف ثبت شکایت رسمی و مطالبه موضع‌گیری نهادهای بین‌المللی درباره حمله به دانش آموزان و مدارس صورت گرفته و هم‌زمان وزارت امور خارجه نیز این موضوع را در مجامع بین‌المللی پیگیری می‌کند. کاظمی با اشاره به شرایط کنونی کشور، گفت: ایران درگیر یک جنگ پیچیده و ترکیبی است که ابعاد مختلفی از جمله جنگ نظامی، اقتصادی، امنیتی و رسانه‌ای دارد. وی افزود: مهم‌ترین عامل خشنی شدن این جنگ‌ها حضور مردم در میدان است و در این میان دانش آموزان، معلمان و خانواده‌ها نقش مهمی دارند.

به گفته وزیر آموزش و پرورش، امروز حدود ۱۶ میلیون و ۳۰۰ هزار دانش آموز، نزدیک به یک میلیون معلم و ده‌ها میلیون خانواده دانش آموزان، بخشی از این میدان هستند.

وزیر آموزش و پرورش در ادامه تأکید کرد: مهم‌ترین مأموریت وزارت‌تخانه در شرایط فعلی استمرار آموزش است. وی توضیح داد: آموزش مجازی از طریق شاد ادامه دارد و هم‌زمان با همکاری صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران برنامه «مدرسه تلویزیونی ایران» برای دانش آموزان پخش می‌شود.

وزیر آموزش و پرورش افزود: سناریوی سوم نیز بسته‌های آموزشی آفلاین است که در صورت بروز مشکل در ارتباطات، در اختیار مدارس قرار خواهد گرفت. کاظمی گفت: بنابراین خانواده‌ها هیچ نگرانی از بابت توقف آموزش فرزندان خود نداشته باشند. وزیر آموزش و پرورش درباره بازسازی مدارس آسیب‌دیده، گفت: جامعه خیرین مدرسه‌ساز اعلام کرده‌اند که مدرسه «شجره طیبه میناب» با مشارکت مردم ایران ساخته خواهد شد.

به گفته وی، پوشی با عنوان «ساخت مدرسه شجره طیبه میناب» راه‌اندازی شده و بسیاری از خیرین برای مشارکت در بازسازی مدارس اعلام آمادگی کرده‌اند. وی تصریح کرد: تیم‌های سازمان نوسازی مدارس در استان‌ها در حال بررسی وضعیت هستند و بازسازی مدارس در سریع‌ترین زمان انجام می‌شود. کاظمی با اشاره به تعطیلی مدارس ایرانی در امارات متحده عربی، گفت: دولت امارات به‌صورت زودهنگام تصمیم به تعطیلی مدارس ایرانی گرفته و ایران از طریق وزارت امور خارجه و سازمان‌های بین‌المللی در حال پیگیری این موضوع است.

سرتیبه گروه راهبردی - امید ایرانی - تنگه هرمز همچون سریال حیاتی برای اقتصاد جهانی، همیشه در مرکز توجه‌های سیاسی و امنیتی قرار داشته است. امروز با ظهور تنش‌های جدید در منطقه، این تنگه نه تنها به عنوان مسیری از عبور و مرور، بلکه به نشانه‌گر حساسی از تعادل قدرت در خلیج فارس تبدیل شده است. افزایش قیمت نفت جهانی به صورت مستقیم با پایداری امنیتی این مسیر مر تبط است؛ به‌طوری‌که هر اختلال در جریان عبور و مرور، تأثیر فوری و چشمگیری بر بازارهای جهانی می‌گذارد. در این شرایط، سوال اصلی این است که آیا ایران می‌تواند امنیت این تنگه را بدون قیمت‌گذاری سیاسی و اقتصادی، تضمین کند؟ پاسخ منفی به این سوال، ضرورت تغییر رویکردی را نشان می‌دهد که امنیت را از ابزاری تاکتیکی به هدفی استراتژیک تبدیل کند.

در این مسیر، نقش آمریکا و چین حیاتی است؛ چرا که هر دو از نوسانات قیمت نفت، به‌ویژه در شرایط بحرانی، متأثر هستند. آمریکا با تلاش‌های طولانی‌مدت برای محدود کردن نفوذ ایران، بسا افزایش هزینه‌های امنیتی در تنگه هرمز و تهدید به زنجیره تأمین جهانی، با یک معادله متقابل مواجه است. از سوی دیگر، چین به‌عنوان بزرگ‌ترین واردکننده نفت از منطقه، نیازمند پایداری این مسیر است. راه حلی که بتواند این دو نیاز امنیت عبور و مرور و کاهش تنش‌های سیاسی را به‌صورت هم‌زمان بر آورده کند، نیازمند

تغییر در ساختار تحریم‌ها و تبدیل آن به مکانیسم‌های همکاری اقتصادی بلندمدت است. ارائه معافیت دائمی برای سرمایه‌گذاری چینی‌ها در زیرساخت‌های حیاتی ایران، می‌تواند به‌عنوان جایگزین هوشمندانه‌ای برای تهدیدات نظامی یا دیپلماسی محدود عمل کند؛ به‌طوری‌که امنیت تنگه هرمز، نه از طریق ترس، بلکه از طریق منافع مشترک تضمین شود.

تنگه هرمز امنیت عبور و مرور در بحران تحریم‌ها

تنگه هرمز، به‌عنوان یکی از حساس‌ترین گره‌های جغرافیایی-سیاسی جهان، همواره در قلب تعاملات انرژی و امنیتی بین‌الملل قرار داشته است. اما امروز، با تشدید تنش‌های سیاسی و تحمیل تحریم‌های گسترده، این تنگه نه‌تنها به مسیری برای عبور نفت و گاز تبدیل نشده، بلکه به نمادی از ناپایداری ساختاری در منطقه تبدیل شده است. تحریم‌ها، علاوه بر محدود کردن ظرفیت‌های اقتصادی و فنی ایران، تأثیر مستقیمی به توانایی این کشور در حفظ نظارت و کنترل امنیتی بر این مسیر ایجاد کرده‌اند. افزایش هزینه‌های نگهداری نیروهای حفاظت، کاهش همکاری‌های فنی با شرکت‌های بین‌المللی در زمینه ناوبری و نظارت بر ترافیک، و محدودیت در دسترسی به فناوری‌های روز دستگاه‌های راداری و ماهواره‌ای، همگی از جمله پیامدهای غیرمستقیم این تحریم‌ها بر امنیت تنگه هرمز هستند. در نتیجه، امنیت این مسیر، که قبلاً بیشتر بر اساس توانایی‌های داخلی و همکاری‌های استراتژیک بنا بود، اکنون تحت تأثیر نااطمینانی‌های سیاسی و اقتصادی

فریداعیزی -اقتصاد سراسر آمد

«سراسر آمد» بررسی می‌کند؛

«کاهش تنش» شرط اصلی بازگشایی کامل تنگه هرمز

راه‌حل دوگانه آمریکا و چین برای امنیت تنگه هرمز و پایداری قیمت نفت

نیازمند همکاری‌های متقابل، شفاف و قابل اندازه‌گیری است. در این راستا، اقداماتی مانند ایجاد مکانیسم‌های اطلاع‌رسانی مشترک با کشتیرانی‌های بزرگ، همکاری در آموزش نیروهای ناوبری منطقه، یا شرکت در پروتکل‌های بین‌المللی نظارت بر ترافیک دریایی، می‌تواند به‌جای تکنیک‌های تاکتیکی، اعتماد بلندمدت را بنسازد. این رویکرد، نه‌تنها از ایران انتظار دیپلماسی پایدار را بر آورده می‌کند، بلکه از سوی دیگر، امکان بازگشایی کامل تنگه را بدون شرط‌های اضافی فراهم می‌سازد. در نتیجه، پایداری تنگه هرمز تنها زمانی تضمین می‌شود که امنیت آن، از یک ابزار تاکتیکی به یک اصل استراتژیک تبدیل شود. اصلی که بر اساس احترام به منافع مشترک و نه قیمت‌گذاری اجباری بنا باشد.

«راه‌حل دوگانه آمریکا و چین» از تحریم به سرمایه‌گذاری پایدار

در شرایط فعلی، راه حل دو گانه‌ای که آمریکا و چین می‌توانند به‌صورت هم‌زمان اتخاذ کنند، بجای تحریم به‌عنوان ابزار فشار، استفاده از سرمایه‌گذاری پایدار در زیرساخت‌های امنیتی و تجاری تنگه هرمز می‌باشد؛ این رویکرد، نه‌تنها از تکرار خط‌مشی‌های ناکارآمد گذشته جلوگیری می‌کند، بلکه پایه‌ای برای تثبیت قیمت‌های نفت در بازار جهانی فراهم می‌آورد. آمریکا، با تغییر تمرکز از تحریم‌های یک‌جانبه به حمایت از پروژه‌های مشترک نظارتی و ناوبری در منطقه، می‌تواند اعتماد کشورهای منطقه را جلب کند، در حالی‌که چین، با استفاده از تجربه‌ی خود در ساخت زیرساخت‌های دریایی و مشارکت در پروتکل‌های بین‌المللی، می‌تواند نقش‌نهادی در تأمین امنیت مسیرهای حساس را ایفا کند. این همکاری، نه‌تنها از افزایش قیمت نفت جلوگیری می‌کند، بلکه با کاهش ریسک‌های جغرافیایی، احتمال اختلال در تأمین جهانی انرژی را به‌طور معناداری کاهش می‌دهد. از دیدگاه اقتصادی، سرمایه‌گذاری در این حوزه، سودآوری بلندمدت بالاتری نسبت به هزینه‌های ناشی از ناپایداری و تحریم‌ها دارد؛ زیرا هر افزایش یک درصدی قیمت نفت، سالانه میلیارد‌ها دلار به اقتصاد جهانی ضربه می‌زند، در حالی‌که سرمایه‌گذاری هوشمندانه در امنیت دریایی، این هزینه‌ها را به سرمایه‌ی امنیتی تبدیل می‌کند.

این همکاری استراتژیک، علاوه بر ابعاد اقتصادی، ابعاد سیاسی و امنیتی نیز دارد؛ زیرا با ایجاد منافع مشترک، احتمال تنش‌های اضافی را کاهش داده و فضایی برای مذاکره در سایر حوزه‌ها باز می‌کند. آمریکا می‌تواند با حذف موانع فنی و مالی برای شرکت شرکت‌های خصوصی در پروژه‌های نظارتی، و چین بسا ارائه‌ی تجهیزات و آموزش فنی، نقش‌های مکمل را ایفا کنند؛ به‌طوری‌که هر دو طرف، بدون نیاز به تغییر در خط‌مشی‌های اصلی خود، بتوانند به امنیت جمعی دست یابند. این رویکرد، نه‌تنها از تکرار سیاست‌های یک‌جانبه که منجر به تنش‌های طولانی‌مدت شده، جلوگیری می‌کند، بلکه الگویی برای مدیریت بحران‌های جغرافیایی -استراتژیک در سایر مناطق جهان فراهم می‌آورد. این نوع همکاری، اثبات می‌کند که امنیت و اقتصاد، نه دشمن، بلکه شریکی هستند که می‌توانند با هم، امنیت جهانی را تثبیت کنند.

معافیت دائمی ۱۰درصدی FDI چینی در زیرساخت‌های ایران- جایگزینی برای امنیت تاکتیکی

معافیت دائمی ۱۰ درصدی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح

قاب دوربین